

MEGHÍVÓ

BASSOLA ZOLTÁN HALÁLÁNAK 50. ÉVFORDULÓJÁRA SZÓLÓ EMLÉKÜLÉSRE

2018. november 23. (péntek) 17 óra
Báró Eötvös József Collegium díszterme
1118 Budapest, Ménesi út 11-13.

Program

17h: Köszöntő – **Horváth László**, igazgató, Eötvös Collegium

17h10: Bevezető – **Bassola Péter**

17h20: **Garai Imre**, az ELTE adjunktusa: *”Bassola Zoltán [...] igen alapos, jó képzettségű tanár lesz.” A Báró Eötvös József Collegium működése az 1920-as évek első felében.*

18h: **Boros Zoltán**, a Pannonhalmi Főapátság levéltárosa: *Az egyházi iskolák és az állam kapcsolata Bassola Zoltán hivatali tevékenységének tükrében*

18h40: **Petriné Feyér Judit**, az ELTE ny. adjunktusa: *Bassola Zoltán pedagógiai tevékenysége*

Az előadásokat kérdések és hozzászólások követik.

Az emlékülést állófogadás és kötetlen beszélgetés zárja.

A részvétel előzetes regisztrációhoz kötött, melyet az alábbi címek egyikén 2018.

november 9. péntekig kérjük megtenni: titkarsag@eotvos.elte.hu vagy bas5326@ella.hu

Bassola Zoltán (1902-1968)

Gyermekkorát Kötcsén tölti, itt jár elemi iskolába, majd a gimnáziumot Bonyhádön végzi.

1919-től a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetem klasszika filológia, valamint magyar irodalom és nyelvészet szakos hallgatója. Egyetemi éveit az Eötvös Collegiumban tölti.

1923-27-ig Bartal György, majd 1928-29 között gróf Teleki Géza házitanára.

1927-1928-ban egy évet ösztöndíjjal a berlini Collegium Hungaricumban tölt.

1928 és 1934 között a Kölcsey Gimnázium tanára.

Decroly pedagógiai rendszerét elemző doktori disszertációját a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemen védi meg.

1934-től az Országos Közoktatási Tanács jegyzője, majd titkára, később ügyvezető igazgatója. 1938-tól a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumban segédtitkár, majd osztálytanácsos, később a gimnáziumi ügyosztály helyettes vezetője.

A II. világháború idején tevékenyen támogatja a lengyel menekültek balatonboglári iskoláját, valamint mentesítő levéllel lát el számos üldözött zsidó tanítót és tanárt. A nyilas hatalomátvétel (1944) után bujkál. 1945-ben ismét felveszi a munkát a Vallás- és Közoktatási Minisztériumban, ahol 1946 januárjában adminisztratív államtitkárrá nevezik ki. A kommunista hatalmi előrenyomulás idején – 1948 júniusában – felmentik államtitkári tisztségéből, kényszernyugdíjazzzák, majd megvonják a nyugdíját is. 1957 januárjáig állástalan, alkalmi fordításokból jut pénzforráshoz.

1957 januárjától az Országos Széchenyi Könyvtár Könyvtártudományi és Módszertani Központjában végez fordítói és szerkesztői munkát 1968-ban bekövetkező haláláig.